
Enkele belangrijke wetten (vaste commissies)

WET VAN 10 JULI 2013 TOT INVOEGING VAN HET AANWIJZINGSBORD "DOODLOPENDE WEG, UITGEZONDERD VOOR VOETGANGERS EN FIETSERS" ([DOC 53K2241](#))

Een “doodlopende weg”, zoals vermeld in het koninklijk besluit van 1975 houdende het verkeersreglement, kan middels deze wet toch nog een “doorlopende weg” worden, verboden voor motorvoertuigen maar niet voor voetgangers en fietsers.

WET VAN 30 AUGUSTUS 2013 BETREFFENDE DE HERVORMING VAN DE BELGISCHE SPOORWEGEN ([DOC 53K2893](#))

Met het oog op de reorganisatie van NMBS-Holding, Infrabel en NMBS tot twee autonome overheidsbedrijven in de zin van de wet van 21 maart 1991, waarvan de ene als infrastructuurbeheerder zal fungeren, en de andere een spoorwegonderneming zal zijn, en waarvan in beide gevallen aandelen worden aangehouden door of voor rekening van de Staat, kan de Koning alle nodige maatregelen nemen die tegemoetkomen aan de eisen van Europa inzake liberalisering van het spoorvervoer, inclusief het reizigersvervoer. Tevens wordt een toezichthoudende regulator opgericht.

WET VAN 24 OKTOBER 2013 TOT WIJZIGING VAN DE VOORAFGAANDE TITEL VAN HET WETBOEK VAN STRAFVORDERING WAT BETREFT DE NIETIGHEDEN (BS VAN 12 NOVEMBER 2013; ERRATA VAN 1 APRIL 2014 EN 20 MEI 2014), DOC [53K0041](#)

Deze wet verankert de zogenaamde “Antigoon”-rechtspraak van het Hof van Cassatie in de wetgeving en bepaalt dat de schending van vormvoorschriften onder bepaalde voorwaarden niet tot nietigheid van onderzoeks- of proceshandelingen leidt. Daardoor wordt het mogelijk dat de rechter onregelmatig verkregen bewijsmateriaal toch in aanmerking neemt. Dat is echter niet mogelijk wanneer de naleving van de betrokken vormvoorwaarde wordt voorgeschreven op straffe van nietigheid, de begane onregelmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast of het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces.

WET VAN 22 NOVEMBER 2013 TOT WIJZIGING VAN HET WETBOEK VAN VENNOOTSCHAPPEN, WAT DE WAARBORGEN VAN DE SCHULDEISERS BIJ EEN KAPITAALHERSCHIKKING BETREFT ([DOC 53K2800](#))

Deze wet strekt ertoe de rechten te waarborgen van de schuldeisers met een schuldvordering die door een vennootschap wordt aangevochten, wanneer deze vennootschap een kapitaalherfschikking doorvoert via de splitsing van de vennootschap, een kapitaalvermindering of de inbreng van een bedrijfstak of algemeenheid van goederen. Zij voorziet met name in de mogelijkheid tot vordering van een zekerheidsstelling, alsook in de hoofdelijke aansprakelijkheid van de vennootschappen die bij de kapitaalherfschikking zijn betrokken.

WET VAN 18 DECEMBER 2013 HOUDENDE WIJZIGING VAN DE WET VAN 31 JANUARI 2003 HOUDENDE DE GELEIDELIJKE UITSTAP UIT KERNENERGIE VOOR INDUSTRIËLE ELEKTRICITEITSPRODUCTIE EN HOUDENDE WIJZIGING VAN DE WET VAN 11 APRIL 2003 BETREFFENDE DE VOORZIENINGEN AANGELEGD VOOR DE ONTMANTELING VAN DE KERNCENTRALES EN VOOR HET BEHEER VAN SPLIJTSTOFFEN BESTRAALD IN DEZE KERNCENTRALES (BS VAN 7 JANUARI 2014) ([DOC 53K3087](#)).

Deze wet heeft tot doel om de levensduur van de kerncentrale van Tihange 1 met tien jaar te verlengen, teneinde met een reeks andere maatregelen de bevoorradingszekerheid van de elektriciteit in België te handhaven.

De wet schraapt eveneens de mogelijkheid die aan de koning wordt geboden om bij koninklijk besluit af te wijken van het schema van kernuitstap ingesteld bij de wet van januari 2003 te schrappen.

Ten slotte beoogt het project het voorkomen van eventuele interpretatiemoeilijkheden wat betreft artikel 4 van de wet van 31 januari 2003, dat op de verplichtingen van de nucleaire exploitant betrekking heeft.

WET VAN 21 DECEMBER 2013 TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 8 NOVEMBER 1993 TOT BESCHERMING VAN DE TITEL VAN PSYCHOLOOG (I) (BS VAN 4 FEBRUARI 2014, *ERRATUM* 10 JULI 2014), ([DOC 53K3066](#)).

WET VAN 21 DECEMBER 2013 TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 8 NOVEMBER 1993 TOT BESCHERMING VAN DE TITEL VAN PSYCHOLOOG (II) (BS VAN 4 FEBRUARI 2014) ([DOC 53K3067](#)).

Deze wet betekent een uitbreiding van de wet van 8 november 1993, in die zin dat de psycholoog een plichtenleer dient na te leven. Hierop zal toezicht worden gehouden door een nieuw in te stellen tuchtorgaan.

Wet van 26 december 2013 betreffende de invoering van een eenheidsstatuut tussen arbeiders en bedienden inzake de opzeggingstermijnen en de carensdag en begeleidende maatregelen (BS van 31 december 2013) ([DOC 53K3144](#))

Door deze historische wet worden de verschillen tussen arbeiders en bedienden op het vlak van de carensdag en de opzegtermijnen opgeheven. De wetgever geeft daarmee uitvoering aan een arrest van het Grondwettelijk Hof, dat dit onderscheid strijdig heeft bevonden met de beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie. De rechten die in het verleden werden opgebouwd, worden gehandhaafd, terwijl overgangsmechanismen en compensaties de transitie moeten vergemakkelijken en bepaalde groepen van arbeiders, onder meer in de bouwsector, al dan niet voorlopig van de nieuwe regeling worden uitgesloten. De wet beoogt ook de modernisering van het arbeidsrecht door een hervorming van de *outplacement*-regels en door de invoering van ontslagmotivering in het vooruitzicht te stellen.

WET VAN 9 JANUARI 2014 TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 19 MAART 2013 BETREFFENDE DE BELGISCHE ONTWIKKELINGSSAMENWERKING ([DOC 53K2923](#))

Deze wet, die in de vorige zittingsperiode in de Kamer werd aangenomen en in de Senaat werd geamendeerd, bepaalt dat de wet van 19 maart 2013 betreffende de Belgische ontwikkelingssamenwerking in werking zal treden de dag waarop ze in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt; het ligt aldus in de bedoeling te zorgen de erkenning en de financiering van de koepels (de representatieve structuren van de ngo's) mogelijk te maken.

WET VAN 19 JANUARI 2014 HOUDENDE HERVORMING VAN DE BEVOEGDHEID, DE PROCEDUREREGELING EN DE ORGANISATIE VAN DE RAAD VAN STATE (BELGISCH STAATSBAD VAN 3 FEBRUARI 2014) - [DOC 53K3233](#)

De wet van 19 januari 2014 houdende hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State beoogt de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State te verbeteren. Zij maakt het de Raad van State

mogelijk de rechterlijke toetsing van de wettigheid te verfijnen door arresten te wijzen waarin andere maatregelen worden bevolen dan een nietigverklaring zonder meer. Met betrekking tot de toepassing van die maatregelen voorziet de wet ten gunste van de rechtzoekende evenwel in bepaalde waarborgen op het vlak van de rechten van verdediging.

Zo kan de Raad van State, ingevolge de nieuwe wet, de pleger van een onwettige bestuurshandeling veroordelen tot het betalen van een herstelvergoeding aan elke benadeelde partij die in rechte om de vernietiging van die handeling heeft verzocht. Voorts verankert de wet het beginsel van de zogeheten bestuurlijke lus, waarbij de Raad van State, na een debat op tegenspraak, de tegenpartij kan gelasten over te gaan tot het herstellen van een klein gebrek dat de aangevochten bestuurshandeling vertoont.

De door de wet aangebrachte wijzigingen beogen eveneens bemiddeling te bevorderen door te voorzien in een duidelijkere afstemming tussen de bemiddelingsprocedure en de indiening van een vordering voor het hoge rechtscollege.

Tevens werden de procedure en de voorwaarden van het kort geding aangepast: in de plaats van het criterium van het risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat als formalistischer en willekeurig werd beschouwd, geldt voortaan het criterium van de spoedeisendheid.

Overigens voorziet de wet in de terugvorderbaarheid van de honoraria voor advocaten, waardoor de partij die door de Raad van State in het gelijk wordt gesteld, een deel van zijn advocatenkosten kan recupereren.

Ten slotte werd ook de organisatie van de Raad van State aangepast (modernisering van het evaluatiesysteem, toegang tot het ambt van staatsraad voor ervaren advocaten, objectivering van de toegangsvoorwaarden voor het ambt van griffier enzovoort.

WET VAN 20 JANUARI 2014 TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 21 DECEMBER 1998 TOT OPRICHTING VAN DE “BELGISCHE TECHNISCHE COÖPERATIE” IN DE VORM VAN EEN VENNOOTSCHAP VAN PUBLIEK RECHT ([DOC 53K3061](#))

Deze wet beoogt de statuten van de in 1998 opgerichte Belgische Technische Coöperatie (BTC) aan te passen aan de evolutie van de ontwikkelingssamenwerking, zowel op Belgisch als

op internationaal gebied. Aldus strekt de wet ertoe de BTC bij de tijd te brengen en deze instelling af te stemmen op de Directie-generaal Ontwikkelingssamenwerking en Humanitaire Hulp (DGD)

WET VAN 20 JANUARI 2014 TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 3 NOVEMBER 2001 TOT OPRICHTING VAN DE BELGISCHE INVESTERINGSMAATSCHAPPIJ VOOR ONTWIKKELINGSLANDEN EN TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 21 DECEMBER 1998 TOT OPRICHTING VAN DE “BELGISCHE TECHNISCHE COÖPERATIE” IN DE VORM VAN EEN VENNOOTSCHAP VAN PUBLIEK RECHT ([DOC 53K3062](#))

Deze wet beoogt de relevantie, de coherentie, de efficiëntie en de transparantie te verbeteren van de financieringsinterventies van de Belgische Investeringsmaatschappij voor Ontwikkelingslanden, beter bekend onder de naam BIO. De activiteiten van de BIO, die fungeert als het belangrijkste instrument van de Belgische Ontwikkelingssamenwerking op het vlak van steunverlening aan de privésector in de ontwikkelingslanden, zullen voortaan bij beheersovereenkomst worden geregeld. Deze hervorming, die voortvloeit uit de samenwerking tussen alle actoren van de Belgische ontwikkelingssamenwerking, besteedt tevens bijzondere aandacht aan de complementariteit van de BIO met de andere instrumenten van de Belgische ontwikkelingssamenwerking, waaronder de Belgische Technische Coöperatie (BTC).

WET VAN 29 JANUARI 2014 TOT WIJZIGING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 1 DECEMBER 1975 HOUDENDE ALGEMEEN REGLEMENT OP DE POLITIE VAN HET WEGVERKEER EN VAN HET GEBRUIK VAN DE OPENBARE WEG TER INVOERING VAN EEN SNELHEIDSBEPERKING VOOR DE WEGEN AANGEWEEZEN DOOR DE BORDEN F99A, F99B EN F99C ([DOC 53K2915](#))

Deze wet beoogt een vereenvoudiging van het verkeersreglement. De wegbeheerder hoeft, in aanwezigheid van de borden F99A, F99B en F99C, geen extra borden met aanduiding van de aldaar geldende snelheidsbeperking te plaatsen : de maximale snelheid is er overal 30 kilometer per uur.

WET VAN 3 FEBRUARI 2014 HOUDENDE DIVERSE BEPALINGEN BETREFFENDE POSTDIENSTEN ([DOC 53K3134](#))

Deze wet behelst een gedeeltelijke aanpassing aan de Europese regelgeving alsook de nadere regels betreffende het gebruikershandvest en de wijze waarop de universele dienst – momenteel opgedragen aan bpost – na 2018 moet worden toegewezen.

WET VAN 7 FEBRUARI 2014 TOT INVOERING VAN HET ELEKTRONISCH TOEZICHT ALS AUTONOME STRAF (BS VAN 28 FEBRUARI 2014), DOC [53K1042](#)

Deze wet maakt het de rechter mogelijk om daders van bepaalde misdrijven te bestraffen door hen onder elektronisch toezicht te stellen. Tot op heden bestond de onder elektronisch toezichtstelling uitsluitend als nadere strafuitvoeringsmaatregel. Dat hield in dat veroordeelden in de loop van hun vrijheidsstraf onder elektronisch toezicht werden gesteld. Deze wet voert bijkomend het elektronisch toezicht in als autonome straf, d.w.z. als volwaardig alternatief voor de geldstraf, de werkstraf en de vrijheidsstraf. Daarmee wil de wetgever hoofdzakelijk de rechter de mogelijkheid geven om bij het opleggen van een straf zo veel mogelijk rekening te houden met de individuele situatie van de veroordeelde teneinde hun kansen op maatschappelijke re-integratie te bevorderen.

WET VAN 7 FEBRUARI 2014 HOUDENDE DIVERSE BEPALINGEN INZAKE DIERENWELZIJN, INTERNATIONALE HANDEL IN BEDREIGDE IN HET WILD LEVEND DIER- EN PLANTENSOORTEN EN DIERENGEZONDHEID ([DOC 53K3104](#))

Die wet beperkt onder andere het houden van circusdieren tot bepaalde soorten. Zogenaamde “wilde” dieren mogen voortaan niet meer worden gehouden in de circussen.

WET VAN 7 FEBRUARI 2014 HOUDENDE DIVERSE BEPALINGEN INZAKE DE TOEGANKELIJKHEID VAN DE GEZONDHEIDSZORG ([DOC 53K3260](#))

Die wet maakt het onder andere voor de patiënten die worden getroffen door ernstige ziekten waarvoor nog geen doeltreffende behandeling bestaat mogelijk twee jaar vroeger toegang te hebben tot bepaalde veelbelovende geneesmiddelen (project “*Unmet medical needs*”).

WET VAN 11 FEBRUARI 2014 HOUDENDE DIVERSE MAATREGELEN TER VERBETERING VAN DE INVORDERING VAN DE VERMOGENSSTRAFFEN EN DE GERECHTSKOSTEN IN STRAFZAKEN (I EN II) (BS VAN 8 APRIL 2014), DOC [53K2934](#) EN [53K2935](#)

Deze wetten beogen de verbetering van de invordering van de vermogensstraffen (geldboetes en verbeurdverklaringen) en de gerechtskosten in strafzaken door de invoering van een bijzonder vermogensonderzoek, met name het strafrechtelijk uitvoeringsonderzoek (SUO). Het SUO is subsidiair: een onderzoek kan pas worden geopend nadat het openbaar ministerie heeft vastgesteld dat de veroordeelde niet heeft betaald. Het SUO moet beantwoorden aan het proportionaliteitsbeginsel en aan de kostenefficiëntie, wat een kenmerk van elk optreden van de autoriteiten moet zijn.

De magistraat die het SUO voert, beschikt over drie categorieën van bevoegdheden:

- 1) de gewone uitvoeringshandelingen: te weten elke in het kader van een onderzoek toegestane opsporingshandeling, behoudens arrestatie;
- 2) de specifieke uitvoeringshandelingen: deze bijzondere bevoegdheden zijn op limitatieve wijze opgesomd (bijvoorbeeld telefoontap, huiszoekingen enzovoort) en zijn onderworpen aan een gerechtelijke controle door de strafuitvoeringsrechter; die rechter doet uitsluitend uitspraak over de wettigheid, de proportionaliteit en de subsidiariteit van de beoogde uitvoeringshandeling;
- 3) de inbeslagnemingen: de magistraat die het SUO voert, kan overgaan tot enige inbeslagneming die kan bijdragen aan de verwezenlijking van de doelstelling van het SUO.

De verjaringstermijn van de straf van verbeurdverklaring wordt in de correctionele zaken verlengd tot tien jaar; gronden voor schorsing of stuiting van de verjaring worden opgesomd.

Samengevoegde wetten:

- Wet van 28 februari 2014 tot aanvulling van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk wat de preventie van psychosociale risico's op het werk betreft, waaronder inzonderheid geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk (BS van 28 april 2014) ([DOC 53K3101](#))
- Wet van 28 maart 2014 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek en de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk wat de gerechtelijke procedures betreft (BS van 28 april 2014) ([DOC 53K3102](#))

Deze wetten vormen een antwoord op de evaluatie uit 2011 van de wetgeving met betrekking tot de preventie van psychosociale risico's op het werk en op de aanbevelingen die de Kamer

vervolgens heeft uitgebracht. De betreffende risico's worden voortaan op een bredere en meer oplossingsgerichte wijze aangepakt en de informele en formele procedures die ter beschikking staan van slachtoffers worden aangepast.

WET VAN 28 FEBRUARI 2014 TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 28 MEI 2002 BETREFFENDE DE EUTHANASIE TENEINDE EUTHANASIE VOOR MINDERJARIGEN MOGELIJK TE MAKEN (BS VAN 12 MAART 2014), DOC [53K3245](#).

Deze wet breidt het toepassingsgebied van de euthanasiewet van 28 mei 2002 uit. Euthanasie is voortaan ook mogelijk voor minderjarigen indien onder meer aan de volgende voorwaarden is voldaan.

- De minderjarige bevindt zich ten gevolge van een ernstige en ongeneeslijke aandoening in een medisch uitzichtloze situatie en lijdt aanhoudend ondraaglijke lichamelijke pijn die niet kan worden verlicht. Bovendien moet deze aandoening binnen afzienbare tijd het overlijden tot gevolg hebben.
- De minderjarige is bewust op het ogenblik dat hij om euthanasie vraagt.
- De arts die de euthanasie zal toepassen moet vooraf een kinder- en jeugdpsychiater of psycholoog raadplegen.
- Aan de hand van een onderzoek van de minderjarige en zijn medisch dossier vergewist die laatste er zich van dat de jongere oordeelsbekwaam is .
- De behandelende arts brengt de minderjarige en zijn wettelijke vertegenwoordigers (ouders of voogd) op de hoogte van het resultaat van deze raadpleging.
- De wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige moeten schriftelijk akkoord gaan met het verzoek om euthanasie.

Pas dan kan het euthanasieverzoek worden ingewilligd. Het is belangrijk er op te wijzen dat geen enkele arts kan worden verplicht om euthanasie te plegen en dat de jongere altijd de mogelijkheid blijft hebben om er voor te kiezen palliatief te worden behandeld. Ook gelden nog altijd de andere voorwaarden die van toepassing zijn voor euthanasieverzoeken door meerderjarigen: zo moet onder meer een tweede arts worden geraadpleegd en wordt het verzoek besproken met het behandelend verpleegteam.

WET VAN 9 MAART 2014 TOT WIJZIGING VAN DE WET BETREFFENDE DE POLITIE OVER HET WEGVERKEER, GECOÖRDINEERD OP 16 MAART 1968, VAN DE WET VAN 29 JUNI 1964 BETREFFENDE DE OPSCHORTING, HET UITSTEL EN DE PROBATIE, VAN DE WET VAN 21 JUNI 1985 BETREFFENDE DE TECHNISCHE EISEN WAARAAN ELK VOERTUIG VOOR VERVOER TE LAND, DE ONDERDELEN ERVAN, EVENALS HET VEILIGHEIDSTOEBEHOEVEN MOETEN VOLDOEN EN VAN DE WET VAN 21 NOVEMBER 1989 BETREFFENDE DE VERPLICHTE AANSPRAKELIJKHEIDSVERZEKERING INZAKE MOTORRIJTUIGEN ([DOC 53K2880](#))

Deze wet voert een belangrijk aantal hervormingen door van de in de titel vermelde wetten. Het strafbare alcoholgehalte voor beroepsbestuurders wordt verlaagd tot 0,2 promille. Beroepsbestuurders bij wie een alcoholgehalte wordt gemeten tussen 0,2 en 0,5 promille, krijgen een rijverbod van twee uur. Overtredingen van de wegverkeerswet inzake alcoholmisbruik geven aanleiding tot onmiddellijke inning van de boetes volgens een door de wet gespecificeerd tarief dat in verhouding staat tot de geconstateerde promillage. De toestellen die het alcoholgehalte meten moeten worden aangepast. Recidive binnen drie jaar heeft automatisch een verval van het recht tot sturen tot gevolg. Een uitzondering hierop betreft het door een rechter opleggen van het alcoholslot.

WET VAN 19 MAART 2014 HOUDENDE WETTELIJKE DEFINITIE VAN DE AMBACHTSMAN (BS VAN 15 APRIL 2014) ([DOC 53K3285](#)).

Deze wet geeft een juridische definitie van het begrip “ambachtsman”.

WET VAN 19 MAART 2014 TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 19 DECEMBER 1950 TOT INSTELLING VANORDE DER DIERENARTSEN EN TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 28 AUGUSTUS 1991 OP DE UITOEFENING VAN DE DIERGENEESKUNDE ([DOC 53K3266](#) EN [DOC 53K3267](#))

Die wetten beogen de dierenartsen toe te staan de diergeneeskunde in vennootschapsvorm uit te oefenen. Voorts moderniseren ze de inzake diergeneeskunde vigerende wetgeving.

WET VAN 24 MAART 2014 TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 15 AUGUSTUS 2012 HOUDENDE OPRICHTING EN ORGANISATIE VAN EEN FEDERALE DIENSTENINTEGRATOR ([DOC 53K2955](#))

Deze wet wijzigt de wet van 15 augustus 2012 houdende oprichting en organisatie van een federale dienstenintegrator die een interconnectie tot stand brengt tussen de verschillende gegevensbanken van de openbare diensten om op een geïntegreerde wijze toegang te verlenen tot die gegevens.

De wet van 15 augustus 2012 voorziet in de mogelijkheid voor eenieder om te weten welke de overheden zijn die gedurende de laatste zes maanden zijn of haar gegevens hebben geraadpleegd of bijgewerkt via het netwerk van de dienstenintegrator. Voor sommige overheden is een uitzondering op deze regel voorzien meer bepaald voor de politiediensten, zowel de federale als de lokale, het Vast Comité van Toezicht op de Inlichtingendiensten en het Coördinatieorgaan voor de Dreigingsanalyse, maar echter niet voor de inlichtingendiensten.

De wet van 24 maart 2014 strekt ertoe deze lijst van diensten die onder de uitzondering vallen, aan te vullen met de vermelding van de Veiligheid van de Staat en de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid, zijnde de beide Belgische inlichtingendiensten.

WET VAN 26 MAART 2014 HOUDENDE OPTIMALISATIEMAATREGELEN VOOR DE POLITIEDIENSTEN, DOC 53K3375

De wet heeft tot doel de operationele politiecapaciteit te verhogen, de band tussen de lokale en de federale politie te versterken, de politieorganisatie aan te passen aan de gerechtelijke hervorming, de politieopleiding te verbeteren, de politie-informatie beter te beschermen en de ICT-omgeving te moderniseren.

Daartoe wordt een aantal nieuwe organen in het leven geroepen: de raad van burgemeesters, het directiecomité van de federale politie, coördinatiecomité van de geïntegreerde politie en het overlegplatform Justipol. De organisatie en de structuur van de federale politie worden ingrijpend hertekend. Met het oog op de operationele continuïteit worden de wijzigingen op gefaseerde wijze geïmplementeerd.

WET VAN 28 MAART 2014 TOT INVOEGING VAN TITEL 2 "RECHTSVORDERING TOT COLLECTIEF HERSTEL" IN BOEK XVII "BIJZONDERE GERECHTELIJKE PROCEDURES" VAN HET WETBOEK VAN ECONOMISCH RECHT EN HOUDENDE INVOEGING VAN DE DEFINITIES EIGEN AAN BOEK XVII IN BOEK I VAN HET WETBOEK VAN ECONOMISCH RECHT (BS VAN 29 APRIL 2014) ([DOC 53K3300](#)).

WET VAN 27 MAART 2014 HOUDENDE INVOEGING VAN DE BEPALINGEN DIE EEN AANGELEGENHEID REGELEN ALS BEDOELD IN ARTIKEL 77 VAN DE GRONDWET, IN BOEK XVII "BIJZONDERE RECHTS PROCEDURES" VAN HET WETBOEK VAN ECONOMISCH RECHT EN TOT WIJZIGING VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK TENEINDE DE HOVEN EN RECHTBANKEN TE BRUSSEL EEN EXCLUSIEVE BEVOEGDHEID TOE TE KENNEN OM KENNIS TE NEMEN VAN DE RECHTSVORDERING TOT COLLECTIEF HERSTEL, BEDOELD IN BOEK XVII, TITEL 2, VAN HET WETBOEK ECONOMISCH RECHT ([DOC 53K3301](#)).

In het afgelopen zittingsjaar werden talrijke wetten goedgekeurd met het oog op de codificatie en de coördinatie van het Wetboek van economisch recht.

De eerste van beide voormelde wetten voert de rechtsvordering tot collectief herstel wordt in. Zij kan onder meer door een consumentenvereniging die voldoet aan de wettelijke voorwaarden, of door een vereniging die voldoet aan bepaalde cumulatieve voorwaarden worden ingesteld.

De tweede wet erkent de exclusieve bevoegdheid van de hoven en rechtbanken te Brussel om kennis te nemen van de rechtsvordering tot collectief herstel. De rechter spreekt zich uit over de ontvankelijkheid van de rechtsvordering op basis van objectieve en in de wet strikt gedefinieerde voorwaarden en op basis van een beoordeling van het doelmatige karakter van de collectieve rechtsvordering in vergelijking met de individuele verhaalmogelijkheden. Een onderhandelingsfase wordt systematisch opgelegd aan de partijen, om een akkoord tot collectief herstel te sluiten.

Dit akkoord moet door de rechter gehomologeerd worden. Bij gebrek aan een gehomologeerd akkoord zal het zich uitspreken over de grond van de zaak.

WET VAN 27 MAART 2014 HOUDENDE DIVERSE BEPALINGEN INZAKE ELEKTRONISCHE COMMUNICATIE ([DOC 53K3318](#))

Deze wet wijzigt de zogeheten BIPT-wet van 17 januari 2003 en de Telecomwet van 13 juni 2005. Wat het BIPT ("Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie") betreft, wordt

de rol van regulator versterkt inzake geschillenbeslechting en sitiesharing. De Telecomwet wordt aangepast aan de technologische evolutie alsook aan de Europese regelgeving inzake veiligheid, concurrentie en consumentenbescherming. Het sociaal tarief wordt opgenomen als onderdeel van de universele dienstverlening. Ook voorstellen om de Ethische Commissie voor telecommunicatie meer slagkracht te geven worden wettelijk verankerd.

WET VAN 28 MAART 2014 BETREFFENDE HET POLITIONELE INFORMATIEBEHEER EN TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 5 AUGUSTUS 1992 OP HET POLITIEAMBT, DE WET VAN 8 DECEMBER 1992 TOT BESCHERMING VAN DE PERSOONLIJKE LEVENSSFEER TEN OPZICHTE VAN DE VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS EN HET WETBOEK VAN STRAFVORDERING, [DOC 53K3105](#)

De wet aangaande het politieel gegevensbeheer beoogt een betere wettelijke omkadering van de gegevensregistratie en toegang tot de algemene nationale gegevensbank (ANG) van de federale politie, en bepaalt precieze bewaringstermijnen die het evenwicht bewaren tussen de nood aan beschikbaarheid van gegevens en de privacybescherming van de burger.

Met de wet rust op de politie tevens de plicht om indien nodig gegevens recht te zetten en het recht van de burger om een rechtzetting te vragen indien dat gerechtvaardigd is. De wet versterkt eveneens de controle op de gegevensverwerking door het daartoe reeds opgerichte controleorgaan toe te voegen aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, en door de samenstelling ervan uit te breiden.

WET VAN 4 APRIL 2014 TOT REGELING VAN DE GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORGBEROEPEN EN TOT WIJZIGING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT NR. 78 VAN 10 NOVEMBER 1967 BETREFFENDE DE UITOEFENING VAN DE GEZONDHEIDSZORGBEROEPEN ([DOC 53K3243](#))

Die wet heeft twee aspecten.

Het eerste betreft de erkenning van de klinische psychologie en de klinische orthopedagogiek als volwaardige gezondheidszorgberoepen in de zin van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen.

Het tweede heeft betrekking op de erkenning van de psychotherapie aan de hand van autonome bepalingen. De psychoanalyse in de strikte zin valt niet onder het geldingsgebied van die wet.

Meerdere instellingen worden opgericht: de Federale Raad voor de klinische psychologie en de klinische orthopedagogiek; de Erkenningscommissie voor de beoefenaars van de klinische psychologie en de klinische orthopedagogiek; de Federale Raad voor de Psychotherapie en de Raad voor de geestelijke gezondheid. Er wordt een tuchtregeling ingesteld. De wettelijke regeling wordt aangevuld met strafrechtelijke en overgangsbepalingen.

WET VAN 10 APRIL 2014 TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 21 MAART 1991 BETREFFENDE DE HERVORMING VAN SOMMIGE ECONOMISCHE OVERHEIDSBEDRIJVEN WAT BETREFT HET RAADGEVEND COMITÉ VAN DE REIZIGERS ([DOC 53K3351](#))

Deze wet verleent een wettelijk statuut aan het Raadgevend Comité van de reizigers dat voor Postdiensten en Telecommunicatie voorheen binnen de NMBS functioneerde. Thans wordt het onder de FOD Mobiliteit en Vervoer ondergebracht om dier onafhankelijkheid beter te garanderen. Het verplicht de NMBS te antwoorden op de verstrekte adviezen en regelt de wijze waarop de leden worden aangewezen en recht hebben op een onkostenvergoeding.

WET VAN 10 APRIL 2014 TOT WIJZIGING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT NR. 78 VAN 10 NOVEMBER 1967 BETREFFENDE DE UITOEFENING VAN DE GEZONDHEIDSZORGBEROEPEN ([DOC 53K3333](#))

Met toepassing van een aanbeveling van de bijzondere commissie “Seksuele misbruiken” wordt voor alle beoefenaars van gezondheidszorgberoepen een dringende schorsingsprocedure ingesteld bij een ernstig risico voor de volksgezondheid of voor de fysieke integriteit van de patiënten.

WET VAN 19 APRIL 2014 TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 21 MAART 1991 BETREFFENDE DE HERVORMING VAN SOMMIGE ECONOMISCHE OVERHEIDSBEDRIJVEN WAT DE OPRICHTING VAN HET GEN-ORIËNTATIECOMITÉ BETREFT ([DOC 53K3348](#))

In het raam van de zesde staatshervorming wordt het GEN-oriëntatiecomité opgericht teneinde het overleg tussen de Gewesten en met de Federale Staat specifiek voor de uitbouw van het Gewestelijk Expresnet te organiseren. Het comité wordt ingebed in de NMBS.

WET VAN 19 APRIL 2014 TOT VASTSTELLING VAN BEPAALDE ASPECTEN VAN DE ORGANISATIE VAN DE ARBEIDSTIJD VAN DE OPERATIONELE BEROEPSLEDEN VAN DE HULPVERLENINGSZONES EN VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE DIENST VOOR BRANDWEER EN DRINGENDE MEDISCHE HULP EN TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 15 MEI 2007 BETREFFENDE DE CIVIELE VEILIGHEID, [DOC 53K3353](#)

Enerzijds houdt het wetsontwerp de omzetting in van de richtlijn 2003/88/EG betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd in de wet van 14 december 2000 tot vaststelling van sommige aspecten van de organisatie van de arbeidstijd in de openbare sector. Die richtlijn bepaalt de gemiddelde wekelijkse arbeidsduur voor het operationele brandweerpersoneel. Het wetsontwerp voorziet voor enkele hulpverleningszones evenwel een overgangperiode met een langere wekelijkse arbeidsduur. Tevens worden de modaliteiten rond de overuren geregeld. Tot slot worden onder meer beschermingsmaatregelen voorzien rond de wekelijkse rusttijden, pauzes en nachtwerk.

Anderzijds wijzigt het wetsontwerp, ingevolge de amendering ervan in de Senaat (Doc. Senaat 5-2738/001), de wet van 15 mei betreffende de civiele veiligheid. Die wijzigingen hebben tot gevolg dat de verdeelsleutel voor de gemeentelijke dotaties niet langer op federaal niveau zal worden bepaald, maar door de provinciegouverneur, en dat op basis van een aantal vastgestelde criteria. Ook worden de brandweerdiensten op 1 januari 2015 in de hulpverleningszones opgenomen.

VERKLARING TOT HERZIENING VAN DE GRONDWET ([DOC 53K3567](#))

Overeenkomstig artikel 195 van de Grondwet verklaart de federale wetgevende macht dat er reden tot herziening bestaat van :

- artikel 7bis van de Grondwet;
- titel II van de Grondwet, om nieuwe bepalingen in te voegen die de bescherming moeten verzekeren van de rechten en vrijheden gewaarborgd door het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;
- titel II van de Grondwet, om een nieuw artikel in te voegen dat de personen met een handicap het genot van de rechten en vrijheden moet waarborgen;
- titel II van de Grondwet, om een nieuw artikel in te voegen om het recht op veiligheid te waarborgen;
- artikel 10, tweede lid, tweede zinsdeel, van de Grondwet;

-
- artikel 12, derde lid, van de Grondwet, om de Europese rechtspraak in verband met de bijstand door een advocaat vanaf het eerste verhoor na te leven;
 - artikel 21, eerste lid, van de Grondwet;
 - artikel 22 van de Grondwet;
 - artikel 23 van de Grondwet, om een lid toe te voegen betreffende het recht van de burger op een universele dienstverlening inzake post, communicatie en mobiliteit;
 - artikel 25 van de Grondwet, om een lid toe te voegen teneinde de waarborgen van de drukpers uit te breiden tot de andere informatiemiddelen;
 - artikel 28 van de Grondwet;
 - artikel 29 van de Grondwet;
 - titel III van de Grondwet, om een nieuw artikel in te voegen betreffende de dienstgewijze decentralisatie;
 - artikel 63, §§ 1 tot 3, van de Grondwet;
 - artikel 111 van de Grondwet;
 - artikel 146 van de Grondwet;
 - artikel 148, tweede lid, van de Grondwet;
 - artikel 149 van de Grondwet, om een lid toe te voegen volgens hetwelk de wet kan voorzien in afwijkingen op de verplichte integrale voorlezing van vonnissen, door de rechter, in openbare zitting;
 - artikel 150 van de Grondwet;
 - artikel 151, § 2, tweede lid, tweede zin, van de Grondwet, teneinde de doeltreffendheid van de organisatie van het gerecht te optimaliseren;
 - artikel 151, § 3, van de Grondwet, om een algemene bevoegdheidsdiscussie over de Hoge Raad voor de Justitie te kunnen voeren, onder meer naar aanleiding van een nieuw beheersmodel voor Justitie;
 - artikel 151, § 6, van de Grondwet, om ook de evaluatie van de korpschefs van de zetel mogelijk te maken;
 - artikel 152, tweede en derde lid, van de Grondwet;
 - artikel 157 van de Grondwet, om, in het kader van de hervorming van het tuchtrecht, de oprichting van een tuchtrechtbank mogelijk te maken en de samenstelling en organisatie ervan via wet te regelen;
 - artikel 161 van de Grondwet, teneinde de doeltreffendheid van de organisatie van het gerecht te optimaliseren;

-
- titel IV van de Grondwet, om een nieuw artikel in te voegen betreffende internationale rechtscolleges.

“Bankenwet” (bestaande uit drie afzonderlijke wetten):

WET VAN 25 APRIL 2014 OP HET STATUUT VAN EN HET TOEZICHT OP DE KREDIETINSTELLINGEN, [DOC 53K3406](#).

Dit wetsontwerp voorziet in de omzetting in Belgisch recht, in de mate van het mogelijke, van de Europese wetgevende initiatieven in verband met het toezicht op de kredietinstellingen. Het stelt tevens een aantal bijkomende regels in, met name op het vlak van governance en structuurhervormingen. Er worden nieuwe regels vastgesteld inzake toezicht, afwikkeling en structuur van de bancaire activiteiten.

WET VAN 25 APRIL 2014 HOUDENDE DIVERSE BEPALINGEN, [DOC 53K3413](#)

Het overgrote deel van de wijzigingsbepalingen van dit wetsontwerp heeft tot doel diverse wetten af te stemmen op de bepalingen van de wet op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen.

WET VAN 25 APRIL 2014 TOT INVOERING VAN DE MECHANISMEN VOOR EEN MACROPRUDENTIEEL BELEID EN TOT VASTSTELLING VAN DE SPECIFIEKE TAKEN VAN DE NATIONALE BANK VAN BELGIË IN HET KADER VAN HAAR OPDRACHT OM BIJ TE DRAGEN TOT DE STABILITEIT VAN HET FINANCIËLE STELSEL, [DOC 53K3414](#).

Dit wetsontwerp beoogt de verantwoordelijkheid voor het toezicht op en de analyse van de risico's voor de stabiliteit van het financiële stelsel als geheel (macroprudentieel toezicht) duidelijk en eenduidig toe te wijzen aan de Nationale Bank van België. Het ontwerp verschaft de bank de instrumenten die nodig zijn voor het vervullen van deze opdracht.

Wet van 5 mei 2014 tot wijziging van het rustpensioen en het overlevingspensioen en tot invoering van de overgangsuitkering in de pensioenregeling voor werknemers en houdende geleidelijke opheffing van de verschillen in behandeling die berusten op het onderscheid tussen werklieden en bedienden inzake aanvullende pensioenen (BS van 9 mei 2014) ([DOC 53K3399](#))

Deze wet beoogt een einde te maken aan de door de overlevingspensioenen veroorzaakte inactiviteitsval in hoofde van personen, vooral vrouwen, die hun partner op jonge leeftijd verliezen. Voor wie jonger is dan 45 jaar (later 50 jaar), wordt het overlevingspensioen vervangen door een overgangsuitkering van één of twee jaar, die onbeperkt kan worden gecumuleerd met beroepsinkomsten en wordt gevolgd door een onmiddellijk recht op werkloosheidsuitkering voor wie nog geen job heeft gevonden. Voor wie 45 jaar (later 50 jaar) of ouder is, wordt het huidige stelsel van overlevingspensioenen gehandhaafd.

WET VAN 5 MEI 2014 BETREFFENDE DE INTERNERING VAN PERSONEN (BS VAN 9 JULI 2014), [DOC 53K3527](#)

Deze wet moderniseert de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen en gewoontemisdadigers. Zij voorziet in een bij de tijd gebrachte regeling voor de internering van personen die strafbare feiten pleegden en ontoerekeningsvatbaar werden verklaard (geïnterneerden).

De bestaande wetgeving wordt op de volgende punten grondig gewijzigd:

- De wet vermeldt voortaan uitdrukkelijk dat de geïnterneerde recht heeft op de nodige zorg en dat de internering de maatschappelijke re-integratie tot doel heeft.
- De wet stelt een aantal kwaliteitsvereisten vast voor het psychiatrisch onderzoek van de geïnterneerde en voorziet in een erkenning van deskundigen;
- De wet beoogt een multidisciplinaire benadering door de tussenkomst van diverse gedragswetenschappers en de oprichting van een beveiligd klinisch observatiecentrum;
- De Commissies ter Bescherming van de Maatschappij (CBM) die toezicht houden op het verloop van de internering worden vervangen door gespecialiseerde “Kamers ter Bescherming van de Maatschappij” binnen de strafuitvoeringsrechtbanken.

Die kamers worden bemand door een rechter en een raadgevend klinisch psycholoog en zullen een grotere beleidsruimte hebben dan de CBM: daardoor moet het mogelijk worden om interneringstrajecten uit te tekenen die aangepast zijn aan de individuele situatie van de geïnterneerde;

-
- Ten slotte worden een aantal procedures vereenvoudigd en gemakkelijker toepasbaar gemaakt.

De wet van 5 mei 2014 treedt uiterlijk op 1 januari 2016 in werking.

WET VAN 8 MEI 2014 TOT WIJZIGING VAN HET BURGERLIJK WETBOEK MET HET OOG OP DE INVOERING VAN DE GELIJKHEID TUSSEN MANNEN EN VROUWEN BIJ DE WIJZE VAN NAAMSOVERDRACHT AAN HET KIND EN AAN DE GEADOpteERDE (BS VAN 26 MEI 2014), DOC [53K3145](#)

Deze wet wijzigt de wijze van overdracht van de familienaam. Indien de afstamming slechts ten aanzien van één persoon vast komt te staan, wordt de naam van deze persoon aan het kind toegekend. Indien de afstamming gelijktijdig ten aanzien van de vader en de moeder komt vast te staan, dan hebben zij het recht het kind ofwel de naam van één van hen te geven, ofwel hun beide namen, in de door hen gekozen volgorde en beperkt tot een naam voor elk van hen. Indien het ouderpaar geen keuze maakt of geen overeenstemming bereikt, krijgt het kind de naam van de vader.

Dezelfde regels vinden toepassing indien de afstamming tot stand komt door adoptie.

Volgens een overgangsbepaling kunnen ouders binnen twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze wet of binnen drie maanden na de geboorte of de adoptie van een kind, alsook op voorwaarde dat zij geen gemeenschappelijke meerderjarige kinderen hebben op het ogenblik dat deze wet in werking treedt, door middel van een gemeenschappelijke verklaring voor de ambtenaar van de burgerlijke stand, vragen dat overeenkomstig deze wet een andere naam aan al hun gemeenschappelijke minderjarige kinderen wordt toegekend.

WET VAN 8 MEI 2014 TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELEN 217, 223, 224 EN 231 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK (BS VAN 19 JUNI 2014) EN WET VAN 10 APRIL 2014 TOT INVOERING VAN DE PROBATIE ALS AUTONOME STRAF IN HET STRAFWETBOEK, TOT WIJZIGING VAN HET WETBOEK VAN STRAFVORDERING, HET GERECHTELIJK WETBOEK EN DE WET VAN 29 JUNI 1964 BETREFFENDE DE OPSCHORTING, HET UITSTEL EN DE PROBATIE (BS VAN 19 JUNI 2014), DOC [53K3274](#)

Deze wetten beogen de invoering van de probatie als een autonome straf in het Strafwetboek en aldus het aantal mogelijke straffen verder te diversifiëren door in meer autonome straffen te voorzien, zoals elektronisch toezicht, vermogenssancties, probatie enzovoort. De

oorspronkelijke doelstelling van de probatie, met name het bijdragen tot de sociale re-integratie en aldus ook tot de bestrijding van recidive, blijft behouden. Het uitbreiden van de mogelijkheden tot een meer geïndividualiseerde straftoemeting past volledig in dit opzet. Bovendien beklemtonen de beide wetten dat de probatie inhoudelijk moet zijn afgestemd op het psychosociale probleem dat aan het misdadig gedrag ten grondslag ligt, en inhoudt dat de pleger van de feiten ten volle meewerkt aan de uitwerking van de te bepalen nadere uitvoeringsvoorwaarden. De link tussen de probatie en de opschorting van de uitspraak van de veroordeling eensdeels en het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf anderdeels wordt behouden.

De autonome probatiestraf bedraagt minstens zes maanden en ten hoogste twee jaar. In het geval van politiestraffen bedraagt de straf maximaal twaalf maanden; bij correctionele straffen duurt de straf minstens een jaar. Gedurende die termijn moet de veroordeelde de bijzondere voorwaarden naleven. De autonome probatiestraf wordt uitgesproken door de feitenrechter en de verdere concrete invulling ervan gebeurt op een geïndividualiseerde wijze door de justitieassistent, onder toezicht van de probatiecommissie. De betrokkene wordt onderworpen aan een justitiële begeleiding van de justitieassistent.

Wet van 12 mei 2014 betreffende de erkenning van de mantelzorger die een persoon met een grote zorgbehoefte bijstaat (BS van 6 juni 2014) ([DOC 53K3439](#))

Deze wet introduceert voor het eerst een wettelijke definitie van de persoon van de mantelzorger: een familielid of elke andere persoon die kosteloos aan een zwaar hulpbehoevende persoon hulp verleent. De mantelzorger moet het levensproject van de geholpen persoon eerbiedigen en samenwerken met minstens één professionele hulpverlener. De wet introduceert verder een procedure voor erkenning van de mantelzorger door een ziekenfonds, waaraan in een latere fase rechten kunnen worden gekoppeld.

WET VAN 12 MEI 2014 HOUDENDE WIJZIGING VAN DE WET VAN 21 FEBRUARI 2003 TOT OPRICHTING VAN EEN DIENST VOOR ALIMENTATIEVORDERINGEN BIJ DE FOD FINANCIËN EN TOT WIJZIGING VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK, MET HET OOG OP EEN EFFECTIEVE INVORDERING VAN ONDERHOUDSSCHULDEN, [DOC 53K3452](#).

De wet van 21 februari 2003 wordt grondig aangepast. Een belangrijke aanpassing is het optrekken van het plafond waaronder een onderhoudsgerechtigde een beroep kan doen op een voorschot van DAVO. Dit wordt nu 1 800 euro, verhoogd met 65 euro per kind en 130 euro voor kinderen met een handicap.

WET VAN 12 MEI 2014 TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 194TER VAN HET WETBOEK VAN DE INKOMSTEN-BELASTINGEN 1992 BETREFFENDE HET *TAX SHELTER*-STELSE TEN GUNSTE VAN AUDIOVISUEEL WERK, [DOC 53K3490](#).

Tijdens diverse hoorzittingen die de Kamercommissie voor de Financiën en de Begroting heeft georganiseerd, hebben meerdere sprekers de hoge rendementen en de negatieve gevolgen voor de financiering van de audiovisuele productie met de vinger gewezen; een en ander vloeit voort uit de mogelijkheid om via de *tax shelter*-regeling rechten op de ontvangsten te verkrijgen. Om dit te verhelpen wordt een nieuw mechanisme voorgesteld waarbij investeerders een fiscaal voordeel verwerven in ruil voor hun steun aan de filmindustrie, zonder dat zij hierbij rechten verwerven op de productie zelf.

WET VAN 15 MEI 2014 TOT WIJZIGING VAN DIVERSE WETTEN WAT DE VRIJWILLIGE MILITAIRE INZET BETREFT ([DOC 53K3461](#))

Dit wetsontwerp heeft als doel de aantrekkelijkheid van het geldelijk en sociaal statuut van de militairen die een “vrijwillige militaire inzet” (afgekort als EVMI (*engagement volontaire militaire* / vrijwillige militaire inzet)) vervullen, te verbeteren. Zij beoogt de wettelijke basis aan te passen voor wat betreft de kinderbijslag en de gewaarborgde gezinsbijslag, daar het ontvangen van een soldij in dit verband de toekenning van kinder- en gezinsbijslag niet belet. Bovendien worden de geldelijke rechten van de militairen en het EVMI-statuut aangepast met het oog op het optrekken van het plafond van de soldij van 5 naar 10 euro en het inkorten van de soldijperiode van zes maanden naar acht weken.

WET VAN 15 MEI 2014 HOUDENDE UITVOERING VAN HET PACT VOOR COMPETITIVITEIT, WERKGELEGENHEID EN RELANCE (ART. 5 TOT 10, 14 TOT 19 EN 29 TOT 40), [DOC 53K3479](#).

Deze wet is de tenuitvoerlegging van het besluit van de regering om de investeringen te ondersteunen in gebieden waar zich een ongunstige economische ontwikkeling kan voordoen

als gevolg van een grootschalig collectief ontslag. De federale regering wenst in dat verband een kader te scheppen dat het ontwikkelen van een reconversieplan en het aantrekken van potentiële investeerders moet vergemakkelijken. Via dit pact verbinden de entiteiten zich er samen toe om (met inachtneming van eenieders bevoegdheid) maatregelen te nemen en de synergieën en samenwerkingsverbanden te versterken, om aldus de economische ontwikkeling te ondersteunen.

WET VAN 15 MEI 2014 BETREFFENDE DE RECHTEN EN VERPLICHTINGEN VAN REIZIGERS IN HET TREINVERKEER ([DOC 53K3491](#))

Deze wet bundelt en verstrengt een aantal bestaande regels ten bate van de treinreizigers.

Wet van 22 mei 2014 tot wijziging van de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van vrijwilligers wat het toegankelijk maken van vrijwilligerswerk voor vreemdelingen betreft (BS van 18 juni 2014) ([DOC 53K1071](#))

Tot nu toe konden enkel vreemdelingen die vrijgesteld zijn van de verplichting om over een arbeidskaart te beschikken vrijwilligerswerk verrichten. Deze wet brengt daar verandering in: voortaan kunnen ook niet-Belgen die over een arbeidskaart moeten beschikken aan vrijwilligerswerk doen. Zij moeten wel over een geldige verblijfstitel beschikken, vooraf van hun voornemen aangifte doen bij Fedasil en verschillende voorwaarden vervullen.

WET VAN 29 JUNI 2014 TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 22 JULI 1985 BETREFFENDE DE WETTELIJKE AANSPRAKELIJKHEID OP HET GEBIED VAN DE KERNENERGIE (BS VAN 18 JULI 2014) ([DOC 53K3431](#)).

Deze wet beoogt een modernisering van het nucleaire burgerlijke aansprakelijkheidsrecht en voert in het Belgische recht nieuwe bepalingen in die voortvloeien uit de protocollen tot wijziging van het Verdrag van Parijs en het Aanvullend Verdrag van Brussel.

Het minimale aansprakelijkheidsbedrag van de kernexploitant wordt opgetrokken tot een bedrag van 700 miljoen euro, een aantal begrippen worden duidelijker omschreven, het toepassingsveld van de wet wordt aangepast en de mogelijkheid om de risico's die voortvloeien uit natuurrampen uit te sluiten, wordt opgeheven.

Inzake de dekking worden de bedragen van twee schalen, de ene nationaal, de andere internationaal, verhoogd, de berekening van de bijdragen der Partijen aan de internationale schijf houdt meer rekening met het veroorzaakte risico en er wordt meer rekening gehouden worden met de belangen van Partijen die voor een regime van onbegrensde burgerlijke aansprakelijkheid hebben gekozen.

Het ontwerp van wet verbetert de schadedekking van slachtoffers van een kernongeval op het nationale grondgebied. Alle buurlanden, die geïnvesteerd hebben in kerninstallaties, treden toe tot voormelde verdragen; bijgevolg zal dezelfde bescherming verzekerd zijn voor de schade geleden in België uit hoofde van een kernongeval dat zich voordeed op het grondgebied van deze staten en dit vanaf de inwerkingtreding van de wijzigingsprotocollen.